

תנו רבנן: ארבעים ושמונה נביים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה חוץ ממקרא מגילה.
מאי דרוש?

אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה: ומה מעבדות לחירות אמרין שירה מミתה לחיים לא כל שכן.

אי הכי הלל נמי נימא?

לפי שאין אומרין הילל על נס שבחווצה לארץ. יציאת מצרים דעת שבחווצה לארץ היכי אמרין שירה? כדתניא עד שלא נכנסו ישראל לארץ והוכשו כל הארץ לומר שירה משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשו כל הארץ לומר שירה רב נחמן אמר: **קרייתא זו הלילא**.

רבא אמר: בשלמא התרם היללו עבדי ה' ולא עבדי פרעה אלא הכא היללו עבדי ה' ולא עבדי אחشورוש אכתי עבדי אחשורוש אנן (מגילה יד).

ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו?

רבי מאיר אומר: **כלהת**,

רבי יהודה אומר: **מאייש יהוזי**,

רבי יוסי אומר: **מאחר הדברים האלה**,

רבי שמעון בן יוחאי אומר: **מלילת החוא** (מגילה יט).

עיכוב בנין המקדש: כורש נתן רשות לבנות ביום"ק אך הבניה נעצרה כי לפני השרתת השכינה במקדש צרייך לדאוג להמליך מלך ולהכricht זרעו של עמלק, זהה נעשה כאן, עמלק – המן, המלך – מרדיי (עירות דבש דף ק':).

משתת אחשורוש: שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה נתחינו שונאים של ישראל שבאותו הזמן כליה?... מפני שנחטו מסעודתו של אותו רשות. אם כן שבושון יחרגו שככל העולם כולם אל יהרגנו! אמר להם: מפני שעשתהו לצלם. אמרו לו: וכי משוא פנים יש בדבר? אמר להם: הם לא עשו אלא לפנים אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים (מגילה יב).

הקב"ה מקדים רפואה למכה, אך כאן מוצאים אנו שהקב"ה מקדים רפואה עד לזמן החטא, ולא רק קודם המכחה (תשע שנים לפני הפור, עשור לפני ה"לחשميد").

באוטו זמן שישראל חוטאים, כבר אז ושתית מסרבת כדי שאסתר תמלוך ותבוא הישועה (פלא יועץ). יוזא לא היו ישראל טובים, שחררי נהנו מסעדתו של אותו רשות, ולא היו ראויים לנס אלא להתחייב כליה ר"ל, ובאותה שעת שמרדו בהי – ריחם וחכין חנס הגודל הזה, להוות נתן בנים משחיתים אפילו בשעה שמשחיתים בנים הם" (דרשות חת"ס, פורים תקצ"ז)

סירוב ושתתי: בשם החדשוי הר"י זיל מגור אמר בצחות: כי בהיות מעשה בושתי, בא אחד לביהם"ד ושאלו אותו מה נשמע חדשות בשוק? ומספר להם המאורע בחצר המלך עם הפסק שיצא על ושתתי, והשיב השומע בזה"ל... אבל אח"כ כשהנש ע"י מרדיי ואסתר עם מפלות המן אז נتبיר מראש למפרע... והי רפואה קודם למכה וכן יהיה לעתיד במהרה בימיינו אכן (שש"ק ? שיין)

תקנת המלך: בעקבות סרוב ושתי, מתקן אחשוריוש תקנה, בפרסום גדול. יוצאים שליחים לכל הממלכה לפרסם את דבר המלכות על אשר עשתה ושתי. כל-זה מהוה הכנה, כדי שנבין את מידת מסירות הנפש של אסתר לבוא אל המלך אשר לא קראה, ואשר כל המדיניות יודעת שאחת דתה להמית. וכן, הכנה לכך, שיישראל לא יתלו תקוותם באסתר, אחותם שבבית המלך.

לקיחת אסתר לארמון: מרודי ואסתר לא רוצים שאסתר תילך לארמון. ע"כ אין אסתר מגדת עמה ומולדתה, כדי שאחוריוש לא ידע יcosa, ולא ירצה לקחתה (רש"י אסתר ב' י) אסתר נלקחת להכין רפואי לעם ישראל (אלשיך חק אסתר ב א' "...ומה" יצא לעת כזאת תגיע אסתר למלכות מען תולל לרפא לחם...")

בגתן ותרש: מרודי מציל את מי שחי עם אשתו. ע"י זה יוכן שמרודי יהיה רשום בספר הזכרונות "ככה יעשה לאיש" "גם הינה קאצ אֲשֶׁר עָשָׂה קָמֹן לִמְרַקְצֵי אֲשֶׁר דָּבָר טֹב עַל הַפְּלָקָ".

דברי המן לאשוריוש: אמר רבא ליכא DIDU לישנא בישא כהמן (מגילה יג): ר"ל כמו שהמן לא ידע שבמה שהלשן למטה, שאם המלך נוגע בכוסו... ומפקי שתא בשח"י ופה"י וכיווץ"ב, הכל היה לעלה לפני הקב"ה מליצה ישירה על ישראל" (רשפי אש, נעסכיטש מגילה).

הסורת טבעת: אמר רבי אבא בר כהנא: גדולה הסרת טבעת יותר מארבעים ושמונה נביים ושבע נביאות שנתנו ליהו לישראל, שכולן לא החזירום למומט ואילו הסרת טבעת החזירון למומט (מגילה זד).

אגרות ראשונות:

היה הכרח שייהיו הרצים הראשונים, ולא היה יכול אחוריוש לא לאפשר את הריגת שונאי היהודים, אך לאחר שנשלח אין להшиб אלא להפוך. בזכות אגרות ראשונות התביר ממי הם שונאיינו (קרון לדוד, פרשת זכור ח', פורים ל"ח מ"א)

משתה אסתר הראשון: במשתה, אסתר לא מבקשת על עמה וגורמת לדאגת אחוריוש מפני המן. בלילה ההוא נזדה שנת המלך... רבא אמר: ...נפלה ליה מילתא בדעתיה. אמר: מי דקמן דזמניתיה אסתר להמן דלמא עצה קא שקלי עילויה דזהו גברא למקטליה. הדר אמר: אי הכי לא הויה גברא דרכיהם לי דזהה מודע לי. הדר אמר: דלמא איכא איניש דעבד בי טיבותא ולא פרעתיה משום הכי מימני אינשי ולא מגלו לי מיד ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקרים (מגילה טו):

הכנה העז לתליית מרודי.

סירוב אחוריוש להшиб האגרות: רוצים מרודי ואסתר שיוחזרו האגרות הראשונות ואחוריוש מסרב, כי אין להшиб מה שנחתם בטבעת המלך. בכך לא מתבטל יום זה, כי נשלחו אגרות שניות ונשאר לנו "אשר ישלו" "ורבים מתיחסים" וככ'.